

mul weel se süddame rõõm, et helde Jõsa taewas mind õnnistas terve priiske lastega, kes ennamiste emma trui hooltkandmise läbbi jummalakartlikkuse hingeks üleskaswasid ja wammattete kindlaks rõmuks ja auuks said. — Eks ei olnud siis armolinne Jummal ennam kui rohkeste keik sedda tasfunud, mis ollin omma nore ea sees mapeälse ello waewast ning raskusest katsnud ja kannatanud? Ja sel wiisil on ikka ning allati meie hallastaja Jummal armu nou temma inimisfelaste kaswatamise jures. Kas saaksime küll ial temma armust viete arro, ja kas tunneksime küll mingisuggust head, kui ei olleks enne sedda ühtegi rist egga hädda meie kätte saanud? Oh siis tännagenn heldet Jummalat weel ennam süddamelikkult kurja ellopäwade eest, liati fest, et need keige parreminne aitwad, meie süddame parrandamise nou korda sata! Ja se sünnis ka sega kokko, mis prohwet Jesaias annab Jummalat suust räkida, üteldes: „Wata, ma sullatan sind ja ollen sind ärrawallitfenud willetsuse ahjus.“

Saksamaal olli, ehk weelgi on monnes kohas maddala põlwe rahwa juus se wanna janna kuulda: „Seäl perres, kus lapsed omma rummala ning kurja ellamise läbbi isja ja emma au teotawad, kustuwad küünlad toas ärra.“ — Se juttustamine, mis sünn praego kättetulleb, saab ülesanda sedda, mil wiisil se nimmetud wanna janna ühhes perres enmast töeks tunnistas.

Olli üks suur külla, kus ennamiste keik hõned kui illusad ja näggusad ollid nähha. Ellamise toades ollid kaks kannis sured ja selged aknad, mis ulitsa peäle andsid. Iggal perrel olli isje peksmise rei ja karja laut, sepärrast said rahwas puhtaiste ning kasfinaste ellada; ja peälegi olli keigest nähha, et seäl joukas rahwas hõlbo sees ellas. Perremeeistel olli, peäle omma põllo tööd, weel ennamiste iggaühhel isje handwerki ammet, mis temma aias. Neid ollid isje ärranes nelli: üks treial, üks klasssepp, üks tisler ja üks korwi punnuja, kes iggal naddalal ühhel seätud päwal klassseppa jures kokko tullid, et klasssepp teistele awisid ette lugges. Sesamma mees olli küll nattuke ennam kui talsed seäl küllas ramato peäle õppetud. Rahjo agga, et temma